

man regner en mindre vis Indtægt for at være ligesaa god som en noget større uvis.

Den ærede Justitsminister har antydet, at han agtede at foretage yderligere Undersøgelser, for at komme efter, hvor stort et Beløb Dommerkornet har andraget. I den Henseende maa jeg bemærke, at jeg paa Udvalgets Begne vel ikke er bemyndiget til at afgive noget Løfte om en Imødekommen i saa Henseende, da nemlig Udvalget har betragtet denne Sag for at være afgjort; men at jeg paa den anden Side heller ikke er bemyndiget til at give nogen modsat Erklæring. Jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at den Beregning, som er forelagt os fra Ministeriet, i flere Henseender trænger til Forbedring, idet det er klart, at der er indløbet adskillige Unøjagtigheder deri. Ministeriet maa sørge for at komme til nøjagtig Kundskab om, hvor stort det egentlige Dommerkorn i de forskellige Jurisdictioner i en vis Række med Rette har været; og jeg tør da maasse i saa Henseende gøre opmærksom paa, at det neppe er rigtigt at beregne Beløbet efter de 10 sidste Aars Indtægter, da man ellers overalt i Finantsloven, hvor saadanne Beregninger ere foretagne, har lagt de sidste 20 Aars Capitelstart til Grund. Med Hensyn til det sidste Indstillingspunkt om Erstatningens Bortfalden ved Vacance, troer jeg rigtignok, at Udvalgets Fleerhed nærmest herved har havt til Hensigt at give en Impuls til det Formaal, som ogsaa flere ærede Rigsdagsmænd idag have udtalt som særdeles ønskeligt, nemlig at der snarest muligt blev taget under Overveielse og indledet virksomme Forarbejder til, at de Embedsmænd, hvorom her er Tale, fattes paa fast Gage. Jeg er iøvrigt personligt ikke ganske enig i denne Indstilling, idet jeg troer, at man hellere maatte tage det Spørgsmaal, om Bederlaget skulde bortfalde ved Vacance, under Overveielse, naar man havde en samlet Overstigt over Retsembedsmændenes Lønning i det Hele; men dette er, som sagt, kun min personlige Mening, medens Udvalgets Fleerheds Indstilling er grundet paa en Anskuelse i den af mig antydede Retning i Forbindelse med den Betragtning, at det ikke er rimeligt, at man, ved at følge Indstillingen, synderligt forringede et en-

kelt Dommerembedes Indtægter, idet Dommerkornet næsten for dem alle kun udgjør en forholdsviis meget ringe Deel af Indtagten.

Rasmussen: Den heitærede Justitsminister yttrede i sit Foredrag, at han ikke kjendte Grunden til, at Districterne Hirschholm, Hillerød og Esrom faae af Statskassen et aarligt Tilskud til Lønning af en Fangefoged og af Arrestforvarere. Da jeg troer at kjende en antagelig Grund, skal jeg tillade mig at anføre den. Der er nemlig i Frederiksberg Amt meget betydelige Eiendomme, som tilhøre Staten, nemlig Hillerødsholm, Trollesminde, Saurholm og Schæfergaarden; disse Landeieendomme have tidligere ikke været satte i Hartkorn, men ere vel ifølge den nye Matrikel satte i Hartkorn, men ikke skilte ad, saa at intet har kunnet paalignes dem særligt; Følgen heraf er, at dette Amt, mere end andre i Almindelighed, er blevet særdeles bebyrdet med Udgifter til Amtsrepartitionssonden. Af denne særegne Grund er Statskassen kommen disse Districter til Hjælp, ikke alene med Hensyn til Arrestforvarere, men ogsaa med Hensyn til den i Betænkningens Nr. 14 omtalte Politieassistent, og jeg skulde formene, at saalænge disse Eiendomme ikke ere satte i Hartkorn, og Amtet ikke kan paaligne dem nogen Byrde, maa det fremdeles beholde de Tilskud, Statskassen hidtil har ydet det.

Ostermann: Da det allerede er længe siden, jeg tog mig den Frihed at begjære Ordet, og der fra forskellige Sider, navnlig af de ærede Rigsdagsmænd for Viborg (Bregendahl), Lyngbye (Raben) og Kjøbenhavn (Mourier) allerede er sagt det, jeg kunde have ønsket at udtale, er det overflødigt for mig at berøre Sagen i sin Almindelighed, hvorfor jeg ogsaa skal indskrænke mig til at omtale den Indstilling af Udvalget, som er gjort under Nr. 15. Jeg kan med Hensyn til dette Punkt forstikke den ærede Ordfører, at der virkelig er extraordinære Omstændigheder, som have foranlediget Staten til at gjøre Tilskud til Politieopsynet i Frederiksberg Amt (Ordføreren: Ja! de have været!), det skal jeg ret strax komme til. Jeg skal i Almindelighed tillade mig den Bemærkning, at det er særegent for Frederiksberg Amt, at, ligesom det har havt den Ære,